

TILL SIST

LENA MAGNERGÅRD:

DAGBOK FRÅN PRÄKTIGHETS- REVOLUTIONEN

Jag har en träff idag. Träff med Johanna, tjejen ni vet, som man kan läsa om i Fredrik Reinfeldts senaste alster *Det sovande folket*. Först får man läsa om alla de förskräckliga och insnöade, sovande 60-talister (hans egna MUF-medlemmar?) som bara sitter framför TV:n, ser på MTV och vräker i sig pop-corn. De är, för att citera Reinfeldt, "helt passiviserade av välfärdsstatens omhändertagandefilosofi". Men det finns ett undantag, förutom Fredrik själv förstås, hon heter Johanna, och beskrivs i kapitel tre, *Dagbok i en vakens människas liv*.

Fullkornsbröd och gröt

Johanna, hon vet minsann hur en sann ungdom skall uppföra sig. Hon har som sport att vakna före väckarklockan varje morgon, hon springer en liten joggingrunda innan hon äter sitt fullkornsbröd och sin gröt. Hon är på arbetet en kvart för tidigt, på bussen till jobbet har hon

naturligtvis rest sig för en gammal tant. Och naturligtvis har hon på morgonen läst både ledarsidan och utrikessidan, med små snusförnuftiga icke morgontrötta, vakna tankar därtill.

Stryka egna skjortor

Under dagen hinner hon ringa upp alla gamla släktingar och höra efter hur de mår – nej, givetvis inte under arbetstid, det skulle Johanna aldrig göra. Sin syster ringer hon sist på kvällen. Syrran har det lite jobbigt, är barnledig och gift med en man som hon visar all förståelse för – han måste ju jobba så hårt, hinner inte ta del av familjelivet särskilt mycket, han ska ju snart avancera och bli försäljningschef. Inte illa, det vore ju förskräckligt för karriären om han skulle behöva stryka sina egna skjortor!

På lunchen slänger Johanna i sig sin medhavda sallad. Då hinner hon nämligen ut och köpa sig ett riktigt varmt underställ till vintern. Förra året var hon, ve och fasa, utan ett dylikt. Men Johanna

fick förstås inte blåskattarr när hon var kall om rumpan - hon fick snuva!

Johanna skriver insändare

Naturligtvis hinner Johanna också förbi glasåtervinningsglon (tänk, jag har alltid undrat vad de där gröna jätteschabraken kallas) för att dumpa ett krossat glas. Och på hemvägen slinker hon förbi matvarubutiken för att köpa miljövänligt tvättmedel. Hon postar också brev till mormor, och naturligtvis, det höll jag på att glömma, insändaren till Expressen. Stackars Johanna är så upprörd över allt hundskit i parkerna, de små barnen kan ju ramla i den bruna äckliga avföringen och bli kladdiga, tänk så förfärligt, när det finns utmärkta hundlatriner! På väg hem hämtar Johanna ut boken om den spanska historien som hon har beställt. Hon blev så intresserad av Spanien när hon träffade Carlos och Maria på tåggluffen. Så klart blev hon intresserad av Spanien, inte av Carlos...

Påminnelse på hyran

I lördags var Johanna på fest. Det var en förskräcklig upplevelse. Johanna träffade en kille som hade tagit sig några glas och luktade som en hel hembränningsapparat, men Johanna avspisade honom förstås. Han lär enligt boken ha blivit ärligt förvånad! Jag tror att han måste ha tillhört det sovande folket som inte insåg det lönlösa i att tafsa på vår präktiga lilla väninna.

Kanske tycker ni att jag är lite elak mot Johanna. I så fall ber jag om ursäkt, och här kommer ett "tycka-synd-om-avsnitt". Johanna har nämligen ont i magen varje månad. Nej, hon har inte mens eller något så äckligt, hon har fått en påminnelse på hyran! Kan ni tänka er, Johanna har fått en påminnelse på hyran - fast hon har betalt den. Privatgirot har klickat, och nu blir hon så jättenervös varje månadsskifte för att privatgirot ska klicka igen. Är det inte förfärligt?

Själv oroar jag mig lite över att jag inte har klarat av att betala dagisräkningen på två månader och att man nu hotar med avstängning av barnen. Men det skall jag förstås inte oroa Johanna med - hon kan ju få magsår, flickstackarn...

Präktighetsrevolution

Helt plötsligt slår det mig; att Gud vad det är skönt att man är en helt vanligt 50-talist med skilsmässa, obetalda räkningar, oborstade skor och osnutna ungar i bagaget. Bevara oss från Fredrik Reinfeldt och 60-talisternas präktighetsrevolution.

Jag tror jag struntar i träffen med Johanna. Jag åker nog och besöker min gamla mormor i stället - det var veckor sedan jag talade med henne - och hon känner sig nog lite ensam på pensionärs-hemmet. Kanske kunde vi tala lite om 30-talet, om de fina vita övermänniskorna som några försökte skapa på den tiden...